

Til § 10.

Det foreslås at give det kommunale ungdomsnævn større ansvar med hensyn til hele ungdomsarbejdet i kommunen, idet man ikke alene finder dette naturligt, men også herved tilsigter at skabe mere interesse hos nævnene for dette arbejde.

Det er således pålagt ungdomsnævnet som en pligt at sørge for, at der bliver givet de unge et reelt tilbud om undervisning. Hvis der ikke ad privat vej er skaffet tilfredsstillende adgang til ungdomsundervisning og fritidsbeskæftigelse, har nævnet derfor pligt til at søge oprettet kommunale ungdomsskoler og aftenskoler, eventuelt ved at indgå skoleforbund med andre kommuner, samt at iværksætte fritidsforanstaltninger i det omfang, der er behov derfor. Selve iværksættelsen skal dog selvfølgelig kun ske, hvis der melder sig tilstrækkelig mange deltagere hertil.

For at ungdomsnævnet kan få det fornødne overblik over, hvilke foranstaltninger der fra kommunens side bør foretages i det kommende skoleår, må det pålægges private — sammenslutninger eller enkeltpersoner — der agter at sætte undervisning af den i nærværende lov omhandlede art i gang, inden en vis frist, f. eks. inden 1. september, at sende en foreløbig indberetning til nævnet om det ungdomsarbejde, der agtes sat i gang i den kommende vinter.

I København har det hidtil været skoledirektionen, der har behandlet og godkendt planerne angående aftenskoleundervisningen, medens ungdomsskoleplanerne er blevet behandlet af ungdomsskolenævnet og stadfæstet af kommunalbestyrelsen. Da man anser det for lidet hensigtsmæssigt, at planerne for disse to skoleområder behandles af forskellige myndigheder, og da ungdomsnævnet netop er sammensat under hensyntagen til det heromhandlede kulturelle arbejde, foreslår man, at samtlige planer behandles af dette nævn og stadfæstes af kommunalbestyrelsen.

Når det i stk. 2 foreslås, at det i § 15, stk. 2, omhandlede lokale tilskud skal udredes af kommunen, såfremt et flertal inden for ungdomsnævnet anbefaler det, er det en gentagelse af den bestående ordning for aftenskolernes vedkommende. Efter den gældende ungdomsskolelov er der derimod altid pligt for kommunen til at udrede det lokale tilskud til private ungdomsskoler. Da det må anses for både rimeligt og mest praktisk at have ensartede regler på dette område, har man i lovforslaget optaget aftenskolelovens regler som gældende for begge skoleformer, ligesom man samtidig har udvidet bestemmelsen til også at omfatte de i § 45 omhandlede fritidsarrangementer i tilknytning til ungdomsskolen. Derimod har man ment at måtte bortse fra ungdomskostskolerne i denne forbindelse, da en dispositionsret for ungdomsnævnet på dette område ville medføre for vidtgående økonomiske konsekvenser.

Bestemmelsen i stk. 5 om, at kommunen er pligtig at udrede bidrag til dækning af rejseudgifter til tilrejsende lærere, når et flertal inden for ungdomsnævnet anbefaler det, står i forbindelse med bestemmelsen i § 18, hvorefter det fremtidig gøres til en betingelse for udredelsen af statstilskud til dækning af sådanne rejseudgifter, at der også ydes tilskud hertil fra vedkommende kommune eller stedlige kreds. Som anført under bemærkningerne til § 18 er det hensigten med denne bestemmelse at indskrænke benyttelsen af tilrejsende lærere, hvor dette ikke er nødvendigt. Da der imidlertid foreligger mange tilfælde, hvor en ønskelig undervisning ikke kan gennemføres uden benyttelse af tilrejsende lærere, finder man det rimeligt at tillægge ungdomsnævnet beføjelse til at bestemme, at kommunen skal yde tilskud hertil.